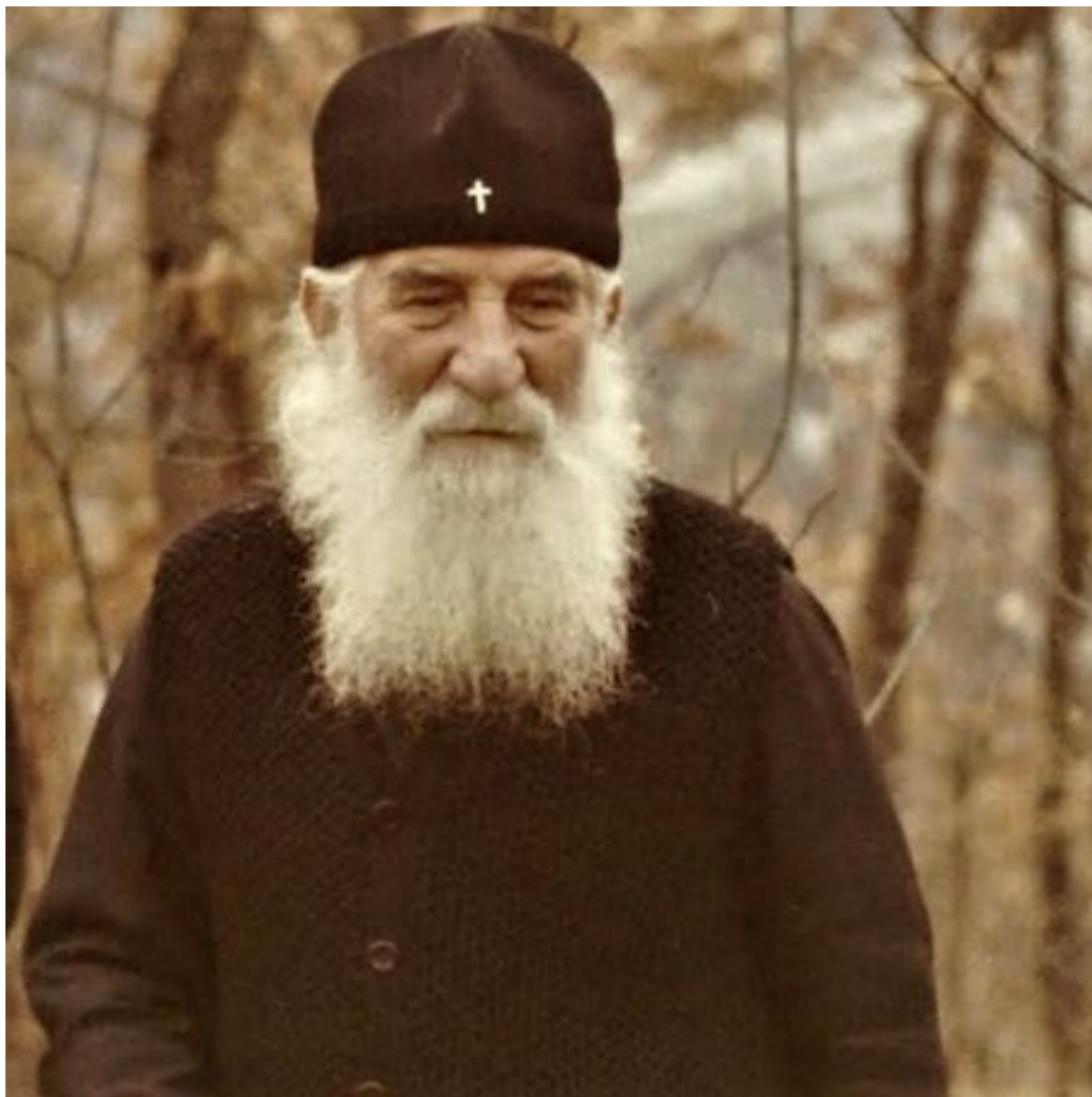

23 Ιανουαρίου 2021

Ο όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς θεραπεύει σοβαρά ψυχικά άρρωστο!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς (1894-1979).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ο Μίλοβαν από το χωριό Στάβε, της περιοχής Βάλγιεβο, ήταν δάσκαλος αλλά ήταν σοβαρά άρρωστος ψυχικά. Ένα βράδυ η μητέρα του τον έφερε στο μοναστήρι Chlije [Τσέλιε] για το απόδειπνο και πέρασαν τη νύκτα εκεί.

Στις τέσσερις το πρωί ξύπνησαν για την ακολουθία του όρθρου. Ενώ πήγαινε στην εκκλησία με την αδελφή Ανυσία, στην είσοδο της εκκλησίας αρρώστησε και έπεσε κάτω αναίσθητος. Η μητέρα του ήξερε ότι όταν συνέβαινε αυτό, πολλά κακά και κίνδυνοι ακολουθούσαν και έτσι φώναξε στην αδελφή να απομακρυνθεί από κοντά του.

Εκείνο τον καιρό το παρεκκλήσιο βρισκόταν υπό ανέγερση και το επεισόδιο παρακολούθησαν είκοσι εργάτες. Κάθε πρωί στις τέσσερις, πήγαιναν πρώτα στην

εκκλησία για τον όρθρο και μετά στη δουλειά.

Ο Μίλοβαν άρχισε να πετά πέτρες στη μητέρα του, η οποία πήγε να κρυφτεί στο κτίριο που έμεναν οι εργάτες και ετοιμάζονταν για τη λειτουργία. Μπροστά από το κτίριο βρισκόταν μια λάμπα. Με τις πέτρες ο Μίλοβαν κατάφερε να καταστρέψει όλες τις πόρτες και τους τοίχους του κτιρίου.

Συνέχιζε να πετά ασταμάτητα, ώστε ήταν αδύνατο να βγει κάποιος από εκεί.

Εκτός από τους εργάτες, δύο πατέρες από άλλο μοναστήρι έμεναν εκεί, μαζί με τον διευθυντή του έργου και κάποιους άλλους άνδρες. Την ώρα που πετούσε τις πέτρες ο Μίλοβαν ούρλιαζε:

– Να μια μαύρη, μια άσπρη, μια κίτρινη, βοήθεια! Κτύπα! Πυροβόλα!

Και συνέχιζε να στέλνει πέτρες στο κτίριο.

Πάνω από το μοναστήρι βρισκόταν ένας λόφος με δρόμο. Ο κόσμος που ταξίδευε στο δρόμο άκουγε τι συνέβαινε.

Οι ξαφνιασμένες φωνές τους ακούγονταν από το μοναστήρι: «Μα τι συμβαίνει στο μοναστήρι»; ρωτούσαν. «Κάτι επικίνδυνο»!

Για δύο ώρες οι δύο πατέρες προσπαθούσαν και δεν μπορούσαν να ηρεμήσουν τον Μίλοβαν. Όταν τελικά τον έπιασαν τον έφεραν μέσα στην εκκλησία. Του έδεσαν τα χέρια και τα πόδια και την ώρα της λειτουργίας τον πρόσεχαν πέντε άνδρες.

Μετά τη Θεία Λειτουργία ο π. Ιουστίνος επιτέλεσε Άγιο Ευχέλαιο. Στα μισά περίπου δεν έδειξε καμιά διαφορά. Ωστόσο είπε: «Λύστε μου τα χέρια, γιατί με πονάνε». Μέχρι το τέλος του Αγίου Ευχελαίου είχε συνέλθει εντελώς.

Έφαγε πρόγευμα με τους εργάτες και επέστρεψε σπίτι με τη μητέρα του εντελώς καλά. Λίγες μέρες αργότερα ο π. Ιουστίνος πήγε στο Βελιγράδι.

Όταν επέστρεψε, ο Μίλοβαν που ήταν τώρα απόλυτα υγιής, τον πλησίασε για να τον ευχαριστήσει. Από τότε εκείνος και η μητέρα του επισκέπτονταν το μοναστήρι συχνά.

Από το περιοδικό "Banat Messenger", το οποίο αποτελεί περιοδική έκδοση της Σερβικής Ορθόδοξης Επισκοπικής περιφέρειας του Μπάνατ, τόμος 51, αρ. 11, Ιούνιος, 1991. Μετάφραση από τη σερβική γλώσσα στην αγγλική π. Μίλοραντ Ορλίτς και από την αγγλική στην ελληνική Όλγα Κονάρη Κόκκινου.